

LA FUGIDA (VII ETAPA)

Un relat de: [MariaM](#)

Ara ja no compta si he dormit o no. Si he tingut malsons aquesta nit, o han estat pensaments reals barrejats amb situacions convencionals, que tothom hagués aplaudit, o amb fantasies eròtiques que tan sols jo he gaudit.

Ben quieta al llit, per tal de no despertar ningú dels que compartim habitació, he estat meditant; si vull la veritat, potser hauria de dir que he estat dormitant. Pensant en aquest Camino que, si més no, per a mi s'acaba.

Físicament, haurà estat feixuc, de fet, encara no sé com vaig enrolar-m'hi, possiblement, per ignorància, per inconsciència i per la necessitat de fugir; una mica de cada.

Sigui el que sigui, aquí estic, buscant sense saber-ho, la veritat del que sento, i l'he trobada.

No vull ser una dona amargada, aquesta és la veritat i, per tant, no puc penedir-me del que vaig fer. I, si la veritat ens fa lliures, aquesta és la meva veritat.